

పూర్ణయోగసాధనలోని రెండు ముఖ్యాంశములు

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఆగస్టు 2003

అమ్మా! నేనెవరిని?

ప్రశ్న! నేనెవరిని?
సమాధానం: భగవంతుని అనేక మారువేషాలలో ఒకటి.

*

ప్రశ్న: మాతా నేనేమిటి? (What am I?)
సమాధానం: నీ బాహ్యరూపము ఉన్నతోన్నతచేతనకోసం ప్రాకులాడే అచేతనాలేశము. లోని రూపము దేహధారణ ద్వారా అభివ్యక్తమవుతున్న నిత్యాత్మ.

*

ప్రశ్న: జననీ! మీరు దైవమా?
సమాధానం: ఈ ప్రశ్న ఎవరినైనా అడగవచ్చు. ఎవరి విషయంలోనైనా మూలతః అది నిజమే అనొచ్చు. ఈ సత్యాన్ని నిరూ పించటమే ప్రతి ఒక్కరి కర్తవ్యం.

(*CWM* Vol. 14, p. 18, *Breath of Grace*, 2002, p. 217)

అనువాదం: బి. నరసింహాయ్య

పూర్ణయోగ లక్ష్యము

మన లక్ష్యము ఇతరయోగముల దానికంటె భిన్నము. దాని ఆశయం ఈ ప్రపంచపు అజ్ఞానమునుండి పైకెగసి దివ్యచైతన్యమును పొందటం – కాని అంతటితో సరిపోదు. ఆ దివ్యచైతన్యమును, దాని అతిమానసశక్తిని, క్రిందనున్న ఈ మనోప్రాణిక దైహిక భూమికలలోనికి కూడ అవతరింపచేయుట, వాటిని రూపాంతరీకరించడం ద్వారా, ఈ పృథ్విపై దైవాన్ని ఆవిర్భవింపచేసి జడమున దివ్యచేతనను ప్రతిష్ఠించుట.

*

ఈ యోగముయొక్క ప్రథమలక్ష్యం వ్యక్తియొక్క ఖండచైతన్యాన్ని దివ్యచేతనలో విలీనం చేయుట, తద్వారా దివ్యచేతనలోనికి ప్రవేశించుట. అలా చేయడంవలన తాను పరిమితమైన, వ్యర్థమైన, స్వార్థమానవ అహంకారంగాక, దైవాంశమైన నిజవ్యక్తిత్వాన్ని కనుగొనగలుగుతాడు. రెండవ ఆశయం మనోప్రాణికదైహికముల రూపాంతరీకరణం కొరకై అతిమానసచేతనను భువిపైకి అవతరింపచేయుట.

*

జంతువనే సజీవ పరిశోధనాలయంనుండి ప్రకృతి మానవుని తయారుచేసిందంటారు. అదేవిధంగా మనిషి కూడా ఆలోచనాశీలమైన ఓ సజీవ పరిశోధనాలయం కావచ్చు కదా. అతని సహకారంతో ప్రకృతి అతిమానవుని, అనగా దివ్యమానవుని తయారుచేస్తుంది – లేక దైవాన్ని ఆవిర్భవింపజేస్తుందని అందాము.

దివ్యచైతన్యం జడమున అంతర్లీనమైన దనుటయు, ఈ ప్రకృతి కూడా రహస్యముగా దైవమే అనుటయు నిజమే అయినట్లయితే, దైవమును తనయందు ఆవిర్భవింపజేసికొనుటయు, బాహ్యాభ్యంతరాలలో దైవసంసిద్ధిని పొందుటయు కూడ భూలోక జీవితంలో మానవుడు ఆశించతగిన పరమలక్ష్యములే.

(*SABCL* Vol. 23, pp. 505, 503; Vol. 18, pp. 3-4)

అనువాదం: బి. నరసింహయ్య

Without him, I exist not; without me, he is unmanifest.

The Mother

శ్రీమాత

పరమాత్మకు రెండు ముఖములు – నిష్క్రియము, సక్రియము. మొదటిది నీరవము, సువిశాలము, ప్రశాంతమునైన నిష్క్రియాత్మక బ్రహ్మము. రెండవది విశ్వాత్మ – అందులో మనం శ్రీమాతతో ఐక్యానుభూతిని పొందవచ్చును.

*

ఆత్మ నిష్క్రియమైనప్పుడు, సమస్తమైన సృష్టికి సాక్షి రూపంలో ఆధారభూతమై వెల్లివెరయును. గతిశీలమైనప్పుడు దైవము ఆత్మ ద్వారా పనిచేయును. దానివెనుక శ్రీమాత వున్నది.

*

దివ్యచైతన్యము, దివ్యశక్తియే శ్రీమాత – సర్వభూతములకు తల్లి.

*

ప్రాపంచిక జీవితమక్కర్లేదనుకునే వారు దైవంయొక్క నిర్గుణ రూపాన్నే (impersonal) కోరుకుంటారు. అట్టివారు తమ స్వయం కృషితో ప్రయత్నిస్తారే గాని పరాశక్తికి ఉన్మీలము కారు. ఆత్మ సమర్పణము గావించరు. కాని నిర్గుణదైవం నీకే మార్గమును చూపించలేదు. సహాయం చేయలేదు. అట్టివారు స్వశక్తితో తమ సామర్థ్యముతో దైవసిద్ధిని పొందవలసినదే. అటులగాక శ్రీమాతకు ఉన్మీలమై ఆమెకు ఆత్మసమర్పణం చేసికొన్నవారు ఒక్క నిర్గుణరూపాన్నే గాక, సత్యంయొక్క సర్వరూపములను పొందగలరు.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 70, 69, 65, 132)

అనువాదం: బి. నరసింహయ్య

పూర్ణయోగసాధన – శ్రీమాతను శరణుజొచ్చుట

1

పాతలాంతర్లకు కొత్త లాంతర్లిస్తామనే అల్లాడిన్ కథ మీారం దరూ వినే వుంటారు. నీ మనస్సే పాతలాంతరు. ఈ గుడ్డి దీపాన్ని ఇచ్చేస్తే నీకు కొత్తదీపాన్ని ఇస్తానంటోంది శ్రీమాత. ఒక్క మనస్సునే కాదు. నీ పాత అలవాట్లని, పాతజీవితాన్ని మదర్‌కు ఇచ్చేసి కొత్తరూపాలను తిరిగిపుచ్చుకో. ఈ విషయం తెలియని వాళ్లనైతే చూసి జాలిపడవచ్చు. కాని నీకు తెలుసు కదా! మరి జాప్యమెందుకు? – *సంపాదకుడు*

నువ్వొక యోగివో, సన్యాసివో లేక తపస్వివో కావాలనేది మన లక్ష్యం కాదు. మనది అతిమానసయోగము. దాని లక్ష్యము రూపాంతరీకరణము. *నీకంటె వెయ్యిరెట్లు అధికమైన శక్తివల్లనే,* నిన్ను నీవు శ్రీమాత చేతుల్లోకి తిన్నగా అర్పించుకోవటమువలన మాత్రమే అది సాధ్యము. శ్రీమాత చేతులలో అమాయకంగా ఏమి తెలియని ఓ పసిపిల్లవానివలె అయిపోవాలి.

*

అర్పణ అంతరంగంలోనుంచి పొంగాలి. నీ మనస్సును విప్పి శ్రీమాతకు అప్పజెప్పుకోవాలి. అలాగే నీ ప్రాణిక భౌతికము లనూ – వీటన్నటిని *శ్రీమాత తనవిగా అనుకుండేంత క్షుణ్ణంగా* ఆమెకు అప్పచెప్పుకోవాలి. అప్పుడామె వాటన్నిటిని వాటి వాటి దివ్యరూపములుగా పునర్నిర్మిస్తుంది.

ఆంగ్లమూలం:

Surrender is from within, opening and giving the mind, vital, physical, all to the Mother for her to take them as her own and re-create them in their true being which is a portion of the Divine…

*

నీ పరిమిత వ్యక్తిత్వాన్నధిగమించి ఉన్నతోన్నతంగా ఎదగటానికి ఉన్ముఖుడవై సహనంతో ప్రయత్నించడమే యోగం. నీ ప్రయత్నమంతా ఆ ఉన్నతస్థితిని సాధించుటకే. వ్యక్తి విశ్వశక్తిచే నడిపించబడినప్పటికీ, అంతా తన ప్రజ్ఞయే అని అహంకరిస్తాడు.

ఆంగ్లమూలం:

Well, that is the idea in yoga – that **by a right passivity one opens oneself to something greater than one's limited self,** and effort is only useful for getting that condition. Even in the ordinary life the individual is only an instrument in the hands of a universal Ene-rgy, though his ego takes the credit of all he does.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 129, 273; Vol. 23, p. 697)

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

2

సమర్పణో సమర్పణో అని మమ్మల్ని హోరెత్తించేస్తున్నారు కాని అసలేం చేయాలో చెప్పండి అంటారేమో. నువ్వు సంతోషంగా వుండాలి. సమస్యలు సమస్యలంటూ నిరంతరం ఏదో ఒక సాకుతో బుర్ర వేడిచేసుకోకుండా ఉన్నప్పుడే నీ అంతర ద్వారములు తెరవబడటం, శ్రీమాత శక్తులు నీలోకి చొరబడి, నీ సాధనా బాధ్యతను పూర్తిగా వహించటం జరుగుతుంది.

– *సంపాదకుడు*

శ్రీమాతకు ఉన్ముఖుడవై (open) ఉన్న చైతన్యస్థాయిలో మరియే ఇతర ప్రేరణలు ఉండవు. సర్వమూ దైవానుగ్రహంగా స్వీకరించ గలిగే స్థితి అది.

*

నీవెంతగా శ్రీమాతకి ఉన్ముఖుడవై ఉంటే అంత నిరాటంకంగా దివ్యశక్తి నీలో పనిచేస్తుంది. దివ్య సత్యజ్ఞానాలకు ఆటంకం కలుగచేసే ఆలోచనలతో మనసు మూసుకొని ఉన్నా, కోరికల

ఉచ్చులో చిక్కుకొని శ్రీమాత అనుగ్రహప్రచోదనలకి, ప్రేరణలకి ప్రతిబంధకంగా ప్రాణికం ఉన్నా, దివ్యకాంతులు దరిచేరనీయని కామనలతో, జడత్వంతో శరీరము ఉన్నా నీవు శ్రీమాతకు ఉన్ముఖుడవు కాలేదని గ్రహించాలి. ఒకేమారు పూర్ణంగా అమ్మకి ఉన్ముఖుడవై ఉండలేకపోవచ్చు. శరీర ప్రధానకేంద్రాలన్నిటినీ అమ్మ ఆవహించేలా తెరచి ఉంచు. ప్రబలమైన ఆకాంక్షతో అంతర్కవాటాలను తెరచి ఉంచు, ఆమె క్రియాకలాపాలు సాక్షిగా కొనసాగేందుకు. ఇక తరువాయి కార్యక్రమం క్రమేపీ దానికదే కొనసాగింపబడుతుంది.

ఆంగ్లమూలం: To be open is simply to be so turned to the Mother that her Force can work in you without anything refusing or obstructing her action. If the mind is shut up in its own ideas and refuses to allow her to bring in the Light and the Truth, if the vital clings to its desires and does not admit the true initiative and impulsions that the Mother's power brings, if the physical is shut up in its desires, habits and inertia and does not allow the Light and Force to enter in it and work, then one is not open.

*

శ్రీమాతకు నీవు ఉన్ముఖుడవై ఉండటానికి నీలో ప్రశాంతత, నమ్మకం, ఉత్సాహం ఉండాలి. అలజడి, ఆందోళన, నిర్వేదాలతో ఉన్నప్పుడు అమ్మ నీలో ప్రవర్తించదు. దివ్యజ్ఞానానంద శాంతి సహకారాలు అందవు. ఆమెకు ఉన్ముఖుడవు కాలేకపోతే కనీసం నిర్విరామంగా నిశ్చలంగా, ప్రగాఢంగా ఆమెను ఆకాంక్షించు.

*

సతతము ఆమె చింతనలో ఉంటే నీలోని ద్వారములు వాటంతటవే తెరచుకుంటవి.

(*SABCL* Vol. 23, p. 604; Vol. 25, pp. 123, 124, 127)

3

ఏకాగ్రత, ఆకాంక్ష, అభీప్స అనే పెద్ద పెద్ద మాటలతో మమ్మల్ని తికమక పెట్టేస్తున్నారేగాని అసలు విషయం చెప్పటల్లేదు అంటారేమో. ఏకాగ్రత ఏమిటో తెలియాలంటే ఆలోచనలు సమసిపోవాలి. నీలో భక్తి, ఆరాధన పొంగిపొరలినప్పుడు నీ లోంచి అభీప్స కూడ ఒక ఫౌంటెన్ లేచినట్లు పైకి ఎగజిమ్ము తుంది.

— సంపాదకుడు

శ్రీమాత ప్రభావాన్ని స్వీకరించటానికి నీవెంత నిష్కపటంగా ఉన్నావనే అంశమే ముఖ్యం. ఎన్ని ఆటంకాలెదురైనా కూడా, ఉన్నత చైతన్యస్థాయి నందుకోవాలనే చిత్తశుద్ధితో కూడిన ఆకాంక్ష, దృఢచిత్తము నీలో ఉన్నప్పుడు అమ్మను పిలుస్తే ఆమె తప్పనిసరిగా పలుకుతుంది. అంతా నీ సంసిద్ధతపైనే ఆధారపడి ఉంటుంది. శరీరము, మనసు, హృదయము ఆకాంక్షించాలి. మొదట్లో ఓరిమి నశించి ఇబ్బందిగా ఉండవచ్చు. తొందరపడ కుండా నిరీక్షించాలి. ఏకాగ్రతతో హృదయాంతరాళంలో శ్రీమాతను, ఆమె దివ్యశక్తిని ఆహ్వానించటం వినా గత్యంతరం లేదు. ఈ యోగంలో నీ సత్వము, చైతన్యము రూపాంతరం చెందాలి. భ్రుకుటి మధ్య లేక మనసులో ఏకాగ్రతతో ఉండి కూడా ఆమె నాహ్వానించుకోవచ్చును. కాని ఇది అందరికీ సాధ్యం కాదు. *మనసు నిశ్చలమై ఏకాగ్రత దృఢమై ఆకాంక్ష తీవ్రమైతే దివ్యా నుభూతి ప్రారంభమౌతుంది.* విశ్వాసమెంత ప్రగాఢమైతే ఫలితము అంత వేగిరపడుతుంది. ఇక మిగిలిన విజయసాధన దివ్యసంస ర్గంలో దివ్యమాతనుంచి నీవు పొందగలిగే దివ్యశక్తిపై ఆధార పడి ఉంటుంది.

(*SABCL* Vol. 23, p. 605)

4

శ్రీమాత నీ దగ్గరే, నీలోనే ఉన్న అనుభూతిని పొంది, కేవలం నీ వామె ఉపకరణంగా భావించడమే సాధన.

*

శ్రీమాతయే నీ పరమలక్ష్యము సర్వస్వము; పొందగలిగినదీ ఆమెను మాత్రమే. ఆమె దివ్యచైతన్యంలో నీ కెరుకరానిదేది ఉండదు.

*

ముందు శ్రీమాతను నీ అంతరంగంలో గుర్తించగలుగుతే ఆమె సర్వవ్యాపకత్వము నిరంతరమూ నీకు అనుభవైకవేద్యమౌతుంది.

*

బాహ్యాంతరాలలో శ్రీమాతను దర్శించే స్థితిని పొందగలిగేందుకు ప్రయత్నించు. నీ కూపస్థమండూక స్థితి సడలిపోతుంది.

*

శ్రీమాత ఎప్పుడూ నీలోనే ఉంటుంది. నీ భౌతికయవనిక చాటుగా ఆమె దివ్యశక్తి పనిచేస్తూనే ఉంది. తుదకు ఆమె దివ్యకాంతితో ఆ తెర పారదర్శకమౌతుంది.

(*Letters of Sri Aurobindo Translated from the original in Bengali,* 1961, pp. 17, 45, 50, 13, 47)

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

శ్రీమాతయే నీ గమ్యము. నువ్వామె చేతనను స్ఫురించుకున్నట్లయితే యోగఫలితములన్ని ఆవిష్కారమగును.

5

పూర్వకాలం తపస్సనగా అడవులకు వెళ్ళి కఠినమైన ఉపాసనలు చేయవలసి వచ్చేది. ఇప్పుడదేమీ లేదు. అంతా made easy అయిపోయింది. నువ్వెక్కడున్నా సరే పిలిస్తే చాలు మదర్ పలుకుతుంది. ధ్యానము తేలికగా చేసుకోవచ్చు.– సంపాదకుడు

సుఖాసీనుడవై మనస్సును నిశ్చలం చేసుకో. మదర్‌ని తలుచుకో. ఆమె రాకకై నీ ద్వారములను తెరచిపెట్టు. ధ్యానమునకు ఇదే రాజమార్గము.

*

శ్రీమాత ఉన్నతోన్నత చైతన్యము కావాలంటే నువ్వు నిరంతరం ప్రశాంతంగా వుండాలి. అప్పుడే ఆమె చైతన్యము నీలోకి దిగి వచ్చి నీ బాహ్యాచైతన్యాన్ని కూడా పరివర్తింపజేస్తుంది.

*

ప్రతిక్షణం శ్రీమాతతో తాదాత్మ్యము చెంది ఎలా వుండాలి అనేది అందరికీ ఉండే సమస్యే. ఇదంత తేలిక కాదు. నిరంతరాధ్యాత్మిక సాధనవల్లనే అది సిద్ధిస్తుంది.

*

ఆధ్యాత్మికము అనగా పెద్ద అట్టహాసంగా చేసే విషయం కాదు. నిశ్శబ్దంగా వుండి నిశ్చలంగా, నిర్భయంగా శ్రీమాత విజయము తథ్యము అనే భావనతో సాధనను కొనసాగించాలి.

*

When the whole being is filled with the Mother's presence, then you will remember her automatically, and you can by no means forget her.

(*Letters of Sri Aurobindo Translated from the original in Bengali*, 1961, pp. 59, 49, 11, 47, 16)

6

నీ మనస్సు చేసే రణగొణధ్వని అంతా ఇంతా కాదు. ఈ పరిస్థితిలో దివ్యచైతన్యం దిగివచ్చినా కూడ నీవు దానిని గుర్తించలేవు. అందుకనే మొదట నీలోకి శాంతి దిగివచ్చి నీ సమస్త శరీరాన్ని ఆవహిస్తుంది. అప్పుడు నీవు శ్రీమాత మహా చైతన్యాన్ని పొందగలుగుతావు. – సంపాదకుడు

మొదట నీలోకి శాంతి దిగివచ్చి శరీరాన్నంతా ఆవహిస్తుంది. శాంతి నీలో స్థిరపడినప్పుడు శ్రీమాత అనంతచైతన్యము నీలోకి దిగివస్తుంది. నీవిక అనంతవాయువీధులలో విహరించగలవు. ఇక *నీ అహంకారము తలదాచుకొనేందుకు ఎక్కడా చోటు వుండదు.* దాని జాడలు కూడ లేకుండ మాయమైపోతుంది. ఇక అంతా అనంతమే! అంతా శ్రీమాత విశాలచైతన్యమే! ఆమె దేవతాస్వరూపమే!

*

నీ చైతన్యము విశాలమై, విశ్వవ్యాప్తమైనప్పుడు సూర్యచంద్రనక్షత్రాదు లందెల్లడల నీవు శ్రీమాతనే చూడగలవు. అహంకారం రాలిపోతుంది. *శ్రీమాత శిశువు, ఆమెలోని భాగము అయిన నీ నిజ రూపము అభివ్యక్తమై శ్రీమాత ఒడిలో విశ్రమిస్తుంది.*

*

నీ నిమ్నప్రకృతి ఇరుకుదారుల్లోంచి విముక్తమై శ్రీమాత అనంత చైతన్యములోకి ప్రవేశించినపుడు సమూలంగా రూపాంతరీకరణము చెందుతుంది.

(*Letters of Sri Aurobindo Translated from the original in Bengali*, 1961, pp. 32, 65, 39)

కంప్యూటర్ కుబేరుడు బిల్‌గేట్సు గురించి ఒక కథ వున్నది. ఆయన నడుస్తున్నప్పుడు ఒక వందడాలర్ల నోటు క్రింద పడి పోయినా ఆయన దానిని తీసుకోడు. ఎందుకంటె, ఆయన నిమిషానికి కొన్నివేల డాలర్లు సంపాదిస్తాడు. ఒక్క నిముషం ఆగినా నష్టమే. యోగంలో కూడ అంతే. ఒక్క క్షణం కూడా ఏమరుపాటు పనికిరాదు. ఆగినా, వెనక్కు తిరిగి చూసినా ప్రమాదమే.

— సంపాదకుడు

"ఇంకెంత దూరం, ఇంకెంత దూరం" అని మథన పడుతుండటం వృథా. మదర్ నీకు చోదకురాలు. ఆమెను పట్టుకొనివుంటే చాలు. ఆమెయే నిన్ను నీ గమ్యానికి చేరుస్తుంది.

*

అందరూ సాధకులే. అందరూ శ్రీమాత బిడ్డలే. అందరిలోనూ లోపాలుంటాయి. వాటిని నీవు తిరస్కరించుకుంటూపోవాలి. *వాటిని వదిలించమని శ్రీమాతను ఆర్ద్రతతో ప్రార్థించాలి.* నీ సమర్పణాభావము, ఆమెయందు విశ్వాసము ఏమాత్రము క్షీణించరాదు. ఎప్పటిలాగే నీవు శ్రీమాత మీద ఆధారపడవలసినదే. *కాలక్రమేణ ఆమె నీలోని లోపాలను సరిదిద్దుతుంది. కాబట్టి నీవే మాత్రము విచారించవలసిన పనిలేదు.*

*

మన యోగములో restlessness కి తావు లేనట్లుగానే విచారానికీ తావు లేదు. నిర్వేదంగా ఆనందోత్సాహములతో ముందుకు సాగి పోవాలి. నీవు శ్రీమాతను నమ్ముకున్నప్పుడు దుఃఖానికి తావు లేదు. ఆమె ఎక్కడో దూరంగా వుంటుందనుకుంటున్నావేమో – నీ దగ్గరే వున్నది. నిరంతరం నీవీ స్ఫూర్తిని పొందుతూ వుండాలి.

(*Letters of Sri Aurobindo Translated from the original in Bengali*, 1961, pp. 45, 49, 51)

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి, లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

8

యోగములో కొన్ని విచిత్రమైన అనుభూతులు కలుగుతుంటాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు మాంద్యము ఆవహిస్తుంది. ఒళ్ళంతా జడమైపో తుంది. అటువంటప్పుడు అంతరంగికంగా మదర్‌ని స్మరిస్తూ ఆమె వాతావరణంలోనే వుండాలి. — *సంపాదకుడు*

నీలో భౌతికచైతన్యం అనేది ఒకటుంటుంది. అదో ఎద్దుమొద్దు స్వరూపం. అది మేల్కొన్నప్పుడు నీలోని మిగతా విభాగాలన్ని టిని కూడ కప్పివేస్తుంది. అప్పుడు అంతా జడంగా, అయోమ యంగా, జ్ఞానప్రకాశరహితంగా, శక్తివిహీనంగా తయారవుతుంది. అటువంటి పరిస్థితి కనుక వస్తే శ్రీమాతను ప్రార్థించి నీ దైహిక చైతన్యంలోకి ఆమె శక్తినీ, కాంతినీ ప్రవేశపెట్టి అంతా జ్యోతిర్మ యంగా, శక్తివంతంగా చేయమని వేడుకో.

*

నీ అవచేతనలోని కష్టాలను తప్పించుకోవాలంటే మొదటవాటిని గుర్తించాలి, తర్వాత వాటిని తిరస్కరించాలి, ఆ తర్వాత శ్రీమాత దివ్యశాంతిని తెచ్చుకొని దాంతో నీ దైహికచైతన్యాన్ని పూరించు కోవాలి. ఆ విధంగా చేస్తే అవచేతన తెచ్చిపెట్టే అనర్థాలు తొల గిపోయి ఆ స్థానంలో జ్ఞానచైతన్యవీచికలు స్థిరపడతాయి. ఇదంత తేలిక కాకపోయినా, శ్రీమాతపై అచంచల విశ్వాసంతో ఓరిమితో చేసి సాధించవచ్చు. అంతర్ముఖులై అంతర్గతావలోకనం చేస్తూ, అంతఃచైతన్యంలో ఉంటే ఎక్కువ ఇబ్బందులు, బాధ లేకుండా తప్పించుకోవచ్చు గానీ అన్ని వేళలా ఇది సాధ్యం కాదు కాబట్టి ఓర్పు, విశ్వాసం చాలా అవసరం.

(*Letters of Sri Aurobindo Translated from the original in Bengali*, 1961, p. 20)

9

ఆత్మవికాసము కలిగినప్పటికి నీ మనస్సుకు నమ్మకం కుదరదు. కాని నీలో వున్న చైత్యపురుషునికి మనస్సుతోటి పని లేదు. అదెప్పటికీ దైవములోని భాగమే. కాబట్టి నీ ధ్యానమంతా దాని మీదనే నిలపాలి. ఏమైనా సరే దాని స్ఫూర్తిని పొందవలసినదే.

— సంపాదకుడు

శ్రీమాత కేవలం అతిమానసంలోనే కాదు – అన్ని స్థాయిలలోనూ వున్నది. ప్రతివారి హృదయాంతర్గతంలోని చైత్యవిభాగం (psychic) లో నెలకొని ఉంటారు. అది వికసించినప్పుడు ఆమె సాన్నిధ్యాన్ని పొందుతారు.

*

It is by faith and surrender and the joy of pure self-giving – the psychic attitude – that one grows into the Truth and becomes united with the Divine.

*

మనస్సు ద్వారా, దాని ఆదర్శాలు, మెప్పుల ద్వారానూ, ప్రాణికం ద్వారా, దాని ఉత్కృష్టానందాలు, ఆకాంక్షలద్వారానూ, నీ జీవాత్మ ఇప్పటివరకూ తనను తాను వ్యక్తం చేసుకుంటూ వచ్చింది. అయితే దైహికమైన కష్టాన్ని అధిగమించి పదార్థాన్ని భాస్వంతం చేసి పరివర్తన చేయాలంటే అది సరిపోదు. నీ జీవాత్మ, నీ చైత్యపురుషుడు పూర్తిగా జాగృతం కావాలి, మౌలికమైన మార్పు తీసుకొని రావాలి. మనసు చేసే భావనలుగానీ, బాహ్యంగా ఏ విధమైన మద్దతుగానీ చెత్యపురుషునికి అవసరం లేదు. తనంతటతనే నీకు దైవభావనను, నిరంతర సన్నిహితత్వాన్ని కలుగచేసి అంతర్గతంగా బాసటగా నిలుస్తుంది. ఇక శ్రీమాత ఎక్కడో ఉన్నారన్న బెంగ నీకుండదు.

*

ఈ యోగసాధనలో ముఖ్యమైన రహస్యమొకటున్నది. చైత్యపరంగా నువ్వు శ్రీమాతకు ఉన్మీలుడవైన యెడల నీ పనికిగానీ, సాధనకుగానీ అవసరమైనవన్నీ క్రమేపి సమకూరుతాయి.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 174, 175, 174, 121)

10

ప్రశ్న: నాకు చిత్తైకాగ్రత సమంగా కుదరకపోతే పైనున్న పవిత్రతను (purity) దిగిరమ్మని ఆహ్వానించాను. వెంటనే నా శరీరమంతా ప్రశాంతతతో, పవిత్రతతో నిండిపోయింది. ఇక ఏ రకమైన ఇబ్బందీ లేకుండా నా హృదయంలో శ్రీమాత నెలకొన్న అనుభూతి కలిగింది. నా హృదయంలో నుంచీ, కిందినుంచీ, ఇంకా అన్నివైపుల నుంచీ ప్రగాఢమైన ఒక ఆకాంక్ష వెలువడింది. శ్రీమాతపట్ల ఆరాధనాభావము హృదయమంతా నిండిపోయింది. ఒక భక్తిభావం, ఒక అవ్యాజ సమర్పణాభావం, శ్రీమాతతో ఐక్యం చెందిన ప్రగాఢానుభూతి మనసంతా నిండిపోయింది. పవిత్రతకోసమై తీవ్రమైన ఆకాంక్ష ఏర్పడింది. ఇదంతా చైత్యవికాసమే (psychic opening) అంటారా?

ఆహా! అచ్చగా అదే. అది చైత్యవికాసమే. ముఖ్యంగా దానికి కారణమని చెప్పిన మహోన్నత పవిత్రతకు వివృతం కావటం చాలా మంచిది. శ్రీమాతతో అంతర్గతంగా సంబంధం పెట్టుకొనేందుకు చైత్యవికాసం పొందటానికీ అది చాలా ముఖ్యము.

*

There is no such necessary precedence as that first one must feel the Presence and then only can one feel oneself the Mother's; it is more often the increase of the feeling that brings the Presence. For the feeling comes from the psychic consciousness and it is the growth of the psychic consciousness that makes the constant Presence at last possible. The feeling comes

from the psychic and is true of the inner being – its not being yet fulfilled in the whole does not make it an imagination; on the contrary, the more it grows the more is the likelihood of the whole being fulfilling this truth; **the inner *bhava* takes more and more possession of the outer consciousness and remoulds it so as to make it a truth there also.**

(*SABCL* Vol. 25, pp. 175, 115)

11

శ్రీమాత తన ప్రేమలో నిన్ను ముంచేస్తుంది. కేవలం నీ మనస్సులోనే కాకుండ నీ ప్రాణిక, దైహికములను ప్రదీప్తమొన రించి, వాటిని దివ్యరూపములుగ మారుస్తుంది. నీకింత కంటె ఇంకేమి కావాలి? – సంపాదకుడు

ఏ విధమైన ఫలాపేక్ష లేకుండా తనను తాను అర్పించుకోవడమే దైవంపైగల ప్రేమకు నిదర్శనము. హక్కుభుక్తాల అధికారాలనూ, లాభనష్టాల బేరీజులనూ చూసుకోని అవ్యాజ ప్రేమ అది. అసూయతో అంకపొంకాలు, కోపతాపాలు మొదలైనవాటి కిందులో తావు లేదు. అలా ఉన్నప్పుడు శ్రీమాత కూడా నీలో ప్రత్యక్షంగా భాసిస్తుంది. నీ మనసులో, నీ ప్రాణికంలో, నీ దైహికచైతన్యంలో ఆమె ఉనికే ప్రతిఫలిస్తుంది. నిన్ను దివ్యప్రకృతిలోకి నడిపిస్తూ, నీ చలనాలన్నిటినీ పరిపూర్ణమయేటట్లు నడిపిస్తూ సఫలీకృతం చేస్తూ, నిన్ను పూర్తిగా తన దివ్యప్రేమావరణతో దైవంవైపు జాగ్రత్తగా నడిపిస్తుంది. దీని కోసమే నీవు ఆకాంక్షించి, తపించి అణువణువునా నింపుకొనాలని కోరుకోవాలి. దీనికి కాలంతో నిమిత్తం లేదు.

*

ఎల్లప్పుడూ నీవు శ్రీమాత సన్నిధిలోనూ ఆమె నీకు సమీపం గానూ ఉంటారు. "శ్రీమాత నన్ను ప్రేమిస్తుంది, నేను ఆమెకే

The Mother

చెందుతాను" అనేది నీ జీవితానికి మూలాధారంగా చేసుకున్నట్ల యితే మధ్యనున్న అడ్డుతెర మటుమాయమవుతుంది.

*

శ్రీమాతకు నిజమైన బిడ్డగా ఉండటానికి ప్రయత్నించు. అది నీ అంతరంగంలో ఉన్నప్పటికీ నీ మనస్సు మట్టుకు చిట్టిపొట్టి విష యాలతో సతమతమైపోతూ అనవసరంగా గోరంతరలు కొండం తలు చేస్తుంది.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 181-182, 194, 176)

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

12

"ఈ యోగమంటే నాకు తెలీదు బాబు, ఇది నావల్ల కాదు" అని అనుకుంటావేమో. కాని సృష్టికర్త తన 'శక్తి' ని మన దగ్గరకి పంపించాడు కదా. ఆమెయే నీలోకి ప్రవేశించి నీకు సాధన చేసి పెడుతుంది. అప్పుడు నీ సామర్థ్యం పెరుగుతుంది. నువ్వే చూస్తా వుగా.

— సంపాదకుడు

ప్రపంచంలో జరిగే ప్రతికార్యమూ ఈశ్వరుడు తన 'శక్తి' ద్వారా నడిపిస్తున్నాడు. కాని అతడు తన యోగమాయచే మరుగుపడి జీవుని అహంకారము ద్వారా నిమ్నప్రకృతిలో పనిచేస్తున్నాడు.

యోగములో కూడా సాధకుడూ సాధనా ఈశ్వరుడే. ఈశ్వ రుని శక్తే 'ఆధారము' (అన్నము, ప్రాణము, మనస్సు, విజ్ఞానము, ఆనందము అని ఆధారములు ఐదు) పైని పనిచేస్తూ అది (ఆధా రము) వికసితముకాగానే తేజస్సు, సత్త్వము, జ్ఞానము, చైతన్యము, ఆనందము అనే ఆమె (ఈశ్వరశక్తి) యొక్క దివ్యశక్తులతో ఆధా రములోనికి ప్రవహించి సాధన సాధ్యమయ్యేటట్లు చేస్తున్నది. కాని నిమ్నప్రకృతి రాణిస్తూన్నంతవరకు సాధకుని ప్రయత్నము (personal effort) అవసరము.

ఆత్మార్పణమున్నూ, ఆత్మనివేదనమున్నూ అధికమైన కొద్దీ, దివ్యస్వభావముయొక్క స్వేచ్ఛనూ సంపూర్ణత్వమునూ అతనిలో ఈశ్వరశక్తి స్థాపించును. అంతకంతకూ హెచ్చుగా ఈశ్వరశక్తి ప్రవహిస్తూ ఉండడమువలన తనలో ఈ శక్తి సాధనచేస్తూ ఉన్నట్లు సాధకుడు గుర్తించును. స్వప్రయత్నమునకు బదులుగా ఇట్టి కార్యము ఎంత జరుగుతూ ఉంటే అంత త్వరగాను, నిశ్చయముగాను అతడు వృద్ధిజెందును. కాని ఆత్మార్పణము, ఆత్మనివేదనమూ, ఆమూలాగ్రముగా పరిశుద్ధమున్నూ, సంపూర్ణమున్నూ అయ్యేవరకూ పురుషప్రయత్నము అవశ్యము. దీనికి బదులది పూర్తిగా పనిచెయ్యలేదు.

సాధకుడు తనకేమీ శ్రమా కష్టమూ లేకుండా సర్వమూ భగవంతుణ్ణే చేయమని కోరుతూ ఉండే తామసికార్పణము, ఆత్మవంచన అగును. దానివల్ల సంపూర్ణత్వమూ సిద్ధి కలుగవని గ్రహించుము.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 6-8)

13

నిజం చెప్పాలంటె మన మనస్సు చాల చిన్నది. అది నాలుగు గోడలు కట్టి 'ఇక్కడే పడి వుండు' అని మనల్ని క్రూరంగా శాసిస్తుంది. అయితే మనం ఈ శాసనాన్ని ఉల్లంఘించవచ్చు. అది ఎలా సాధ్యమంటారా? మీరే ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోండి. ఇది వేదాంతం కాదు. జీవితంలో మనం పాలించదగిన నైజం.

— సంపాదకుడు

ఇట్టి పురుషప్రయత్నము (personal effort) మూడు విధములగు పరిశ్రమలతో కూడుకొని ఉన్నది. ఆకాంక్ష, నిరాకరణము, అర్పణము.

ఆకాంక్ష: ఆకాంక్ష మెలకువతో గూడినదై స్థిరమై ఎడతెగకుండా ఉండవలెను. మనోమయపురుషుని ఇచ్ఛ, హృదయాన్వేషణము, ప్రాణమయపురుషుని ఆమోదము, అన్నమయ పురుషుని చైతన్య

మునూ, స్వభావమునూ వికసింపజేసి మృదువుగా చెయ్యవలెననే ఇచ్ఛ. ఇది ఆకాంక్ష.

నిరాకరణము: నిమ్నప్రకృతియొక్క వ్యాపారములను నిరాకరించడము అనగా మనోమయపురుషుని భావములు, ఆలోచనలు, ఇష్టానిష్టములు, అలవాట్లు, అభిప్రాయములు వీటిని నిరాకరించవలెను. అప్పుడు ప్రశాంతమగు మనోమయకోశమున యథార్థమగు జ్ఞానము స్వేచ్ఛగా కాపురముండును.

ప్రాణమయపురుషుని ప్రకృతికి సంబంధించిన ఆశలు, పట్టుదలలు, తృష్ణలు, ఇంద్రియవేదనలు, రాగద్వేషములు, స్వార్థపరత్వము, గర్వము, దురహంకారము, కామము, లోభము, మత్సరము, అసూయ, సత్యములపై విరోధభావము – వీటిని నిరాకరించవలెను. అప్పుడు శాంతము, విశాలము, దృఢము, పవిత్రము అగు ప్రాణమయకోశములోనికి నిజమైన శక్తి, ఆనందము పైనుండి ప్రవహించును.

అన్నమయపురుషుని ప్రకృతికి సంబంధించిన మాంద్యము, సంశయము, అపనమ్మకము, అజ్ఞానము, మొండితనము, అల్పత్వము, సోమరితనము, మార్పు అంటే యిష్టములేకపోవుట, తామసము వీటిని నిరాకరించవలెను. అప్పుడు నిరంతరము దివ్యభావమును పొందుచున్న అన్నమయకోశము నందు జ్ఞానము, శక్తి, ఆనందముల యొక్క స్థిరత్వము ఏర్పడవచ్చును.

అర్పణము: తన్నూ, తానైన సర్వమున్నూ, తనకున్న సర్వమున్నూ, తన చైతన్యభూమికలన్నింటినీ తన వ్యాపారములన్నింటినీ ఈశ్వరునికిన్నీ, శక్తికిన్నీ అర్పించవలెను.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 6-7)

అనువాదం: స్వామి శుద్ధానంద భారతి, చింతాదీక్షితులు
('జగన్మాత' నుండి)

జీవితాంతం తపస్సు చేస్తేగాని జ్ఞానోదయము కలుగదు. కాని నేడు మన అదృష్టం పండి మనం శ్రీమాత సాన్నిధ్యంలో వున్నాము. ఆమెను స్మరిస్తే చాలు, పిలిస్తే చాలు. ఆమెయే నీ వెంతనుండి నీ సాధన చేస్తుంది. — *సంపాదకుడు*

అవును, శ్రీమాతయే అందరిలోను సాధన చేస్తారు. కాని అది వారి వారి ఔత్సుకత, స్వీకరణశక్తిని బట్టి వుంటుంది.

*

దైవానుగ్రహం, దైవశక్తి, సర్వమును నిర్వర్తించగలవు. కాని సాధకుని సంపూర్ణ సమ్మతితోనే అది సాధ్యపడగలదు. ఆ సంపూర్ణ సమ్మతిని ఇచ్చుకొనుటయే సాధనయొక్క పరమార్థం.

*

సాధన గురించి మీరు చెప్పునది సత్యమే. సాధన ఎంతో అవసరం; దివ్యశక్తి వట్టి శూన్యంలో పనిచేయలేదు గదా. కాని ప్రతి ఒక్కరిలో శ్రీమాత పనిచేయుచూ, సర్వమూ తానే నిర్వర్తించుచున్నదనే భావన కలిగే స్థాయికి వారి వారి స్వభావానుసారంగా చేరుస్తుంది. అంతవరకు శ్రీమాతయొక్క నిర్వహణకు సాధకుని ఆకాంక్ష, ఆత్మసమర్పణ, సమ్మతి సహకారములు చాల అవసరం. అలాగే ఈ మార్గంలో అడ్డంకులుగా నిలిచే ప్రతిదానిని తిరస్కరించుట కూడ అనివార్యం.

*

ప్రతిఒక్కరు చేయవలసినదేమనగా, తమను తాము శ్రీమాత హస్తగతం గావించుకోవాలి. సేవాతత్పరత, భక్తి, ఆకాంక్షల ద్వారా తమను తాము శ్రీమాతకై తెరచి ఉంచుకోవాలి. అప్పుడు శ్రీమాతయే తన వెలుగు ద్వారా, శక్తి ద్వారా వారిలో పనిచేసి సాధన జరిపిస్తుంది.

(*SABCL* Vol. 25, p. 219; Vol. 23, p. 583; Vol. 25, pp. 134-35, 130)

15

నీవు ప్రకృతి బిడ్డవు. నిమ్నప్రకృతికి బద్ధుడవు. కాని ఇప్పుడు దీనిని అధిగమించి దివ్యప్రకృతిని దాల్చుటకు అవకాశము వచ్చింది. ఈ సువర్ణావకాశాన్ని పురస్కరించుకొని మన జీవితమును సువర్ణమయము జేసికొందుము గాక — సంపాదకుడు

సమస్తాన్ని జరిపించేది విశ్వచైతన్యమనియు, ఆ చైతన్యానికి ప్రతీక అగు 'విరాట్‌పురుషుడు', ఆమె చర్య లన్నింటికి ఆలంబనముగ ఉంటాడు అనేది పరమసత్యం. విశ్వచైతన్యమనేది ఒక శక్తి. అజ్ఞానదశలో నిమ్నప్రకృతిగ తయారై, అట్టి నిమ్నస్థాయిలో తప్పుడు పనులు చేయిస్తుంది. మానవుడు తనకు తానుగ మంచి మార్పును కోరుకొనేటంతవరకు దైవము ఈ నిమ్నశక్తుల ఆటలను కొనసాగనిస్తాడు. కాని, నీవు సాధకుడవు అయితే, ఈ నిమ్నఖేలనానికి లోనుగాక, దివ్యమాత వైపుకు మరలి, నిమ్నప్రకృతి ద్వారాగాక, స్వయంగా నీ ద్వారానే ఆమె పనిచేయాలని అర్థిస్తావు. నీలోని ప్రతి అణువును సంపూర్ణంగా దివ్యమాతకు అర్పించి, ఆమెకు తప్ప మరెవ్వరికి సమర్పణ చేయనప్పుడే, దైవము సమస్తాన్ని నీ ద్వారా నిర్వహిస్తాడు.

*

'అహం బ్రహ్మాస్మి' అనే దృక్పథం పూర్ణయోగానికి అవసరం కాదా.?

సమస్తమైన ప్రకృతిని పరివర్తింపజేయుటకు అది చాలదు; సరిపోయినట్లయితే శ్రీమాత అవతరణ అవసరమయ్యేదే గాదు. మామూలుగ ఎవరికి వారు 'అహం బ్రహ్మాస్మి' అనుకుంటే సరిపోతుంది. శ్రీమాత ఉనికిగాని, శ్రీమాత చైతన్యంగాని అవసరమయ్యేవి కావు.

(SABCL Vol. 25, pp. 68, 57)

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, చేకూరు జానకి

16

మన యోగములో కొన్ని విచిత్రమైన అనుభూతులు కలుగుతుంటాయి. శ్రీమాతయే నీ ద్వారా పనిచేస్తున్నట్లు అనుభూతమవుతుంది. నీ నిమ్నప్రకృతి, నిమ్నచైతన్యము పరివర్తనము జెంది దివ్యప్రకృతిగా, దివ్యచైతన్యముగా మారుతాయి.

– సంపాదకుడు

నీ సమస్త కార్యములు దైవమునుండే వచ్చుచున్నవని, అవి శ్రీమాత కార్యములేనని నీకు కలిగిన అనుభూతి చాల గొప్పది. కాని ఎంత గొప్పదైనప్పటికి, అది చాలదు. ఇంకను అది నీ ప్రకృతి ద్వారానే మదర్ చేయిస్తున్నది. అంతకంటె గొప్పదైనది దివ్యప్రకృతి అనేది మరొకటి వున్నది. నీ ప్రకృతిని ఆ విధంగా పరివర్తింపజేసినపుడు, దివ్యస్ఫూర్తి కలిగినపుడు నీవు శ్రీమాతకు ఒక అద్భుతమైన ఉపకరణము కాగలవు. కాని ఇదంతా ఒక్క రోజులో జరిగేపని కాదు. నీవు ఊరికే గొడవపడిపోకూడదు.

అత్యంత జాగరూకుడవై అప్రమత్తంగా వ్యవహరించాలి. సదా శ్రీమాతను స్మరించుకుంటూ సాధనా ప్రవాహంలో సాగిపోవాలి. సాధనను ఎదిరించే పాత అలవాట్లను, సమస్తమైన వ్యవహారాలను నిశ్చయంగా తిరస్కరించాలి.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 201-02)

శ్రీమాత ఎక్కడో దూరంగా వుండదు. నిరంతరం నీ దగ్గిరే వుంటుంది. నువ్వీ విషయాన్ని విశ్వసించాలి. తెలుసుకోవాలి.

శ్రీఅరవిందులు

మన లక్ష్యము కేవలమంతరంగిక దర్శనమే కాదు. బాహ్యా మానవుడు కూడ మారాలి. మన సాధన కేవలం అంతరంగికం లోనే వుంటే చాలదు. అది ఏకపక్షమౌతుంది. బాహ్యాభ్యంతర ముల రెండింటిని కూడ నీవు సమర్పణభావంతో ఉద్దీపింప చేయాలి. *– సంపాదకుడు*

సాధన చేసేందుకు నీవెక్కడికో పోనవసరం లేదు. ఇంట్లో నీ నిత్యకృత్యాలు చేసుకుంటూ కూడ చేయవచ్చు. మొదట్లో నీవు శ్రీమాతను జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటే చాలు. హృత్కేంద్రములో ఆమె మీద ధ్యానమును నిలిపి ఆమె స్ఫూర్తికోసం వేడుకుంటూ ఆమె నీకు మార్గమును చూపించి కాపాడమని ప్రార్థించాలి. ఇది ప్రాథమిక దశ, చాలా కాలము పట్టవచ్చును. అయితే నీ మనస్సులో శ్రీమాత పనిచేస్తున్నట్లు తెలుస్తుంది. నీ ప్రకృతి కూడ మారుతూ నీ ద్వారములు అనంతమైన శక్తికోసం తెరవబడతాయి.

దైవానుభూతి కోసం పూర్తిగా అంతరంగికంలోనే స్థిరపడిపోవటం మంచిది కాదు. అది ఏకపక్షమై సమతౌల్యాన్ని భంగపరుస్తుంది. మనది పూర్ణయోగం కదా! అలాగని కేవలం ఇంద్రియపరాయణుడవై బాహ్యాజీవితంలో ప్రవర్తించటమూ మంచిది కాదు. *అంతరంగికంలోను, బాహ్యాకార్యములలోను రెండింటిలోను కూడ శ్రీమాత వెలుగును పూరించి, ఆమె చైతన్యంతో వర్ధిల్లాలి.*

(*SABCL* Vol. 25, pp. 161, 199)

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్ శాస్త్రి

18

మనిషికి మనస్సున్నదిగాని, దాని పరిధి పరిమితము. దానిని అధిగమించేందుకు నీ తెలివితేటలు ఎందుకు పనికిరావు. నీకు దివ్యశక్తి మీద ఆధారపడటం తప్ప వేరే గత్యంతరం లేదు. అది నీ మనస్సును కుదుటపరచి మనస్సు కతీతమైన మరొక శక్తిని నీకివ్వగలదు. — సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మన యోగంలో ఒక్కొక్కప్పుడు కదలకుండా ఉదాసీనంగాను (passivity) మరొకప్పుడు కార్యకారిగాను (activity) వుండాలంటారు. దానిని వివరించి చెప్పండి.

నీలో మాతృశక్తి సంచారము జరుగుతున్నప్పుడు నువ్వు కదలకుండా, మెదలకుండా ఉదాసీనంగా వుండాలి; ఇతర సమయాలలో ఆకాంక్షించాలి, తపస్సు చేయాలి, దుష్టశక్తులను తిప్పికొట్టాలి — అనగా activity అన మాట.

*

నీ జ్ఞాపకాలలోనుండి అనేక ఆలోచనలు సంస్కారాలు నీ అనుమతి లేకుండానే పెల్లుబికి వస్తున్నప్పుడు వాటి నేమాత్రం ఆదరించకుండా ఉదాసీనంగా వుండాలి. ఆ ఉదాసీనత నీ మనస్సును పాతసంస్కారాలనుండి చెడ్డధోరణుల బారినుండి రక్షిస్తుంది. అప్పుడు నువ్వు వాటి బెడద లేకుండా నీ ఇచ్ఛవచ్చిన రీతిలోనే ప్రవర్తించవచ్చును.

*

ఒక్క ఉన్నతోన్నత చైతన్యమునకు మాత్రమే నువ్వు నీ కవాటములను తెరచిపెట్టి, అవసరమైనయెడల ఉదాసీనముగా వుండవలెనేగాని ఇతరమైన శక్తులకుగాదు.

కాబట్టి ఉదాసీనతలోకూడ నువ్వు అప్రమత్తంగా వుండాలి. లేనియెడల అవాంఛితమైన సంఘటనలు కలగవచ్చును. జడత్వము ఆవహించవచ్చును.

*

ఈ విధంగా మనము ఉదాసీనమై వున్నప్పుడు మన ఖండ జ్ఞానము పోయి అఖండమైన, అనంతమైన జ్ఞానము మనని వరిస్తుంది. మన సర్వసత్త్వముతో మానవాతీత సీమలను దర్శించినప్పుడు (we open ourselves to what is beyond) మనకో విషయము తెలియవస్తుంది. *మనకంటె గొప్పదైన, విశ్వగతమైన లేక విశ్వాతీతమైన ఒక మహాశక్తి మనయందు ప్రవేశించి మన ద్వారా ఒక మహాకార్యమును సాధిస్తుంది.* దివ్యజ్ఞానము, దివ్య శక్తి, సచ్చిదానందములు వాటి వాటి కార్యములను నిర్వహించుటకు మనము కేవలం వాహికములు మాత్రమే.

(*SABCL* Vol. 17, p. 219; Vol. 23, p. 607; Vol. 18, p. 572)

19

ఆధ్యాత్మికజీవిత మనగా గురువులవద్ద దీక్షపొంది ఏవేవో తంతులు జరపటమని మనకు తెలుసు. అయితే గురువు అదృశ్యరూపంలో కూడ నీకు దీక్ష నివ్వగలడు. నీలోకి ప్రవేశించి నీ సాధనను చేసిపెట్టగలడు. నీ దోషములను పరిహరించి నిన్ను సన్మార్గంలో పెట్టగలడు. — *సంపాదకుడు*

ఈ యోగమును ఒక ఉపదేశము ద్వారా నేర్చుకోలేవు. *ఆకాంక్ష వలన, శ్రీమాతను గురించి ధ్యానము చేయుటవలన* నీ కవాటములను తెరచినపుడు శ్రీమాత శక్తి సామర్థ్యములను గ్రహించి నీలో ఆమె ప్రక్రియలను కార్యకలాపములను జరిపించుకొనిన పుడే అది సాధ్యము.

*

వెలుగుబాట, శోకమార్గము అనే రెండు బాటలున్నాయి. ఏమాత్రం భయము లేకుండా, ఏమయినా కూడ విచారించకుండా పూర్తిగా శ్రీమాతనే నమ్ముకొని ముందుకు సాగిపోవటమంత ఉత్తమం మరొకటి లేదు. *ఆకాంక్ష అవసరమే – అయితే వెలుగును వెదజల్లే, విశ్వాసమైన సంతోషపూర్వకమైన ఆకాంక్ష వుంటే మరీ*

మంచిది. ఒకవేళ కష్టాలొచ్చినా కూడ వాటిని చిరునవ్వుతోనే ఎదుర్కొనవచ్చు!

*

పని చేస్తున్నప్పుడు శ్రీమాత సాన్నిధ్యాన్ని పొందటం కష్టమే – నువ్వే పనిచేస్తున్నటుల భావిస్తూ అందులో నిమగ్నమైనప్పుడు నీ మనస్సును దానినుండి వేరుచేసి ఉదాసీనంగా వుండలేవు.

*

1. *నిన్ను నీవు అధికాధికంగా సమర్పించుకుంటూ పోవాలి.* నీ చేతనను, అందులో జరిగే సమస్తమైన కదలికలను, కర్మలను, చర్యలను సమర్పించాలి.
2. నీలో దోషములు, బలహీనతలు ఉన్నట్లైతే వాటన్నిటిని దైవానికి ఎత్తిచూపిస్తే ఆయన వాటిని పోగొట్టగలడు.
3. నేను చెప్పినట్లు చేయి. హృదయమందిరంలో శ్రీమాత దర్శనమయ్యేంతవరకు నీ దృష్టిని అక్కడ కేంద్రీకరించు.

(*SABCL* Vol. 25, p. 121; Vol. 24, pp. 1358-59; Vol. 25, p. 114; Vol. 23, p. 607)

20

నువ్వు సాధన మొదలుపెట్టి వుండవచ్చు. నీ బాహ్యజీవితం ఎప్పటిలాగే కొనసాగుతుంది. కాని అంతరంగిక జీవితంలో గొప్ప మార్పు వస్తుంది. బాహ్యసన్నివేశాలను బాహ్యపరిస్థితులను అంతరంగికదృష్టితో చూసినప్పుడు వాటి రంగే మారిపోతుంది. అన్ని పరిస్థితులు యోగానికి పనికివస్తాయి. అవి నీకు సహకరిస్తాయి. – *సంపాదకుడు*

ఆకాంక్ష, నిరాకరణ, సమర్పణ – ఈ మూడు సాధకుడు చేయవలసిన ప్రక్రియలు. వీటిని చేసినయెడల మిగిలినవన్నీ శ్రీమాత కృపాకటాక్షములవలన, ఆమె నీయందు నిర్వర్తించు క్రియావిశేషములవలన వాటంతటవే జరిగిపోవును. అన్నిటికంటె సమర్ప

ణాభావము – *విశ్వాసము, కష్టాలొచ్చినప్పుడు ఓర్పు* చాలా ముఖ్యము.

*

సాధకుడు గుర్తుంచుకోవలసిన మరో విషయము అంతరంగిక నిబ్బరము – దైవానుగ్రహామునందు అకుంఠితమైన విశ్వాసము న్నయెడల నీ విశ్వాసమే నీ చేత ఎప్పుడు ఏ పని చేయిస్తే మంచిదో ఆ పనిని చేయిస్తుంది. అయితే అలా జరుగుటకు నీలో నమ్మకం చాలా లోతుగా వెల్లివిరియాలి. దీనికి వ్యతిరేకమైన భావము నీలో ఏమాత్రము ఉండరాదు.

*

బాహ్యాసన్నివేశములు ఎలా వున్నప్పటికి వీటి వెనక శ్రీమాత హాస్తమున్నదనే గట్టి నమ్మకముంటే చాలు. అదే నిన్ను అన్ని పరిస్థితులలోను రక్షిస్తూంటుంది.

*

అంతా శ్రీమాతకే ఒదిలేసి పూర్తిగా ఆమెను నమ్ముకొని ఉండటమే, ఆమెయే నిన్ను గమ్యంవైపు నడిపిస్తుందనే నమ్మకంతో వుండటమే, మంచిది.

*

మన ప్రయాణం సుదీర్ఘమైనది. కాని ఆత్మసమర్పణవలన అది దగ్గిర అవుతుంది. ప్రయాణం కష్టమైనది కాని మన విశ్వాసము దానిని సులభం చేస్తుంది.

(*SABCL* Vol. 25, p. 135; Vol. 24, pp. 1696-97; Vol. 25, pp. 325-26; Vol. 25, p. 326; Vol. 17, p. 178)

నీ యందెల్లడలా శ్రీమాతయే వ్యాపించి వున్నప్పుడు నువ్వింక ఆమెను మరవలేవు.

శ్రీఅరవిందులు

21

ఈ సాధనను నీ అంతట నువ్వు చేయలేవు. నీకట్టి జ్ఞానము, శక్తిసామర్థ్యములు లేవు. శ్రీమాత సర్వజ్ఞురాలు, సర్వశక్తిమంతురాలు (సర్వజ్ఞాయై, సర్వశక్త్యై). ఆమె అండదండలుంటే నీకింకేం కావాలి! — *సంపాదకుడు*

నీ శక్తిసామర్థ్యముల కాధారము దివ్యశక్తియే అనే గట్టినమ్మకం నీకుండాలి. ఆమె సాక్షాత్కరించినప్పుడు ఆ నమ్మకం పెరిగి సంపూర్ణమవుతుంది. అనంతాకాశంలోంచి దిగివచ్చిన సృజనశీలియైన చిత్‌శక్తి – ఆ విశ్వదేవతకు చేతకానిదంటూ ఏమి లేదు. **All knowledge, all strengths, all triumph and victory, all skill and works are in her hands and they are full of the treasures of the Spirit and of all perfections and siddhis....** ఇక నీలో ఎక్కడ చూసినా ఆమె సాన్నిధ్యమే, ఆమె శక్తులు నీలో రాణిస్తుంటాయి, ఆమె నీలో క్రియలు చేస్తూ నీలో ప్రవర్తిస్తూ ఉండటమే నీ విశ్వా సము పరిపూర్ణమైనదనుటకు తార్కాణము.

ఆమె వెనుక ఈశ్వరుడున్నాడని తెలుసుకొని, ఆయనయందు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసము కలిగియుండుటయే పూర్ణయోగంలోని ప్రధానమైన విషయము. ఇక మన పరిసరములన్ని ఆ పరమజ్ఞానమువలన ఏర్పడినవే అని తెలియవస్తుంది. మనకు జరిగే విషయములుగాని, మన చుట్టుప్రక్కల జరిగే ఘటనలుగాని వ్యర్థములు కావు సరిగదా, ఏది ఎక్కడ ఎలా జరగాలో అలా జరుగుతుంది. ఇంతవరకు జరిగింది, ఇక ముందర జరగబోయేదంతా కూడా ఆయన జ్ఞాననేత్రముతో చూసి, మన యోగమును పరిపక్వము గావించి, జీవితాన్ని సార్థకము చేయు కార్యక్రమమే.

(*SABCL* Vol. 21, pp. 752-53)

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

22

నీకు దివ్యజీవనం కావాలి. కాని అది ఎక్కడి నుంచి వస్తుంది? ఎక్కడినుంచో రానక్కర్లేదు – నీలోనే దాగివున్నది. దానిని వికసింపజేయాలి. అదికూడ నువ్వు చేయనక్కరలేదు. శ్రీమాత తనే చేసిపెడతానంటోంది. Hitch your wagon to a star. *నువ్వామెను పట్టుకుంటె చాలు. ఆమే నీకు అనంతమైన శక్తిని ప్రసాదిస్తుంది.*

– సంపాదకుడు

తన శక్తిసామర్థ్యములన్నిటినీ పరమేశ్వరుని పాదపద్మములకు అర్పించుటకే మానవునికి తనలో తనకుగల విశ్వాసమివ్వబడినది. అయితే *నాయం ఆత్మా బలహీనేన లభ్యః* బలహీనులు ఆత్మ దర్శనమును పొందలేరు. 'అయ్యో నేను ఒట్టి సోమరుణ్ణి. నేనేం చెయ్యగలను' అని అనుకోటం చాలా తప్పు. నీకు దైవమే సహాయపడుతున్నప్పుడు అలా అనుకోడం మూర్ఖత్వమే అవుతుంది. నీలో ప్రస్తుతం ఉన్న అసమర్థత నీ విశ్వాసానికి ఓ సవాలు మాత్రమే. ఎందుకని? యోగము ద్వారా నువ్వు పొందవలసిన సమస్తమైన సిద్ధులు, అనుభూతులు నీలో ఇంతకు ముందరే నిక్షిప్తమై ఉన్నాయి కనుక. మానవునిలో దివ్యజీవితము బీజరూపంలో దాగివుంటుంది. నీ శక్తిసామర్థ్యములు నీవి కావని, అవి విశ్వదైవ శక్తి సంబంధితములని గ్రహించాలి. నువ్వు కేవలం ఒక పరికరము మాత్రమే.

*

ప్రాణికి తన కర్మల్లో ఆత్మవిశ్వాసం ఏదో రూపంలో తప్పనిసరి. అది లేకపోతే మానవుడు జీవితంలో ఒక్కడుగు కూడ వేయలేడు. 'గీత' యీ విషయాన్నే బలపరచింది – 'శ్రద్ధ' తప్పనిసరి అని, శ్రద్ధను బట్టే మానవుడుంటాడని, "యో యచ్ఛ్రుద్ధః స ఏవ సః".

(*SABCL* Vol. 21, pp. 751-52, 743)

అనువాదం: సాహితీకౌముది పి. మోహన్,

యోగమువలన నువ్వు నీ మనస్సుని దాటి అధికమైన జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకుంటావు సరే. తరువాత సంగతి ఏమిటి? రూపాంతరీకరణము, అనగా నీ జాంతవిక శరీరం బదులు దివ్యశరీరం కావాలి. నీ ప్రాణిక దైహికములను, నీ రక్తకణములను సహితము ఉద్దీపింపజేసి ఈ రక్తమాంసాలను కూడ దివ్యపదార్థంగా మార్చాలి. — *సంపాదకుడు*

మూడు అవసరమైన లక్షణాలు

నిన్ను నీవు రూపాంతరీకరింప చేసుకోవాల్నంటే నిస్సంకోచంగా నిశ్శేషంగా నిన్ను శ్రీమాత చేతులలో వుంచుకోవాలి. ఆమెను నీలో పనిచేయనియ్యాలి. *తప్పనిసరిగా మూడులక్షణాలు — చైతన్యము, వెన్నపూసలాంటి మెత్తదనము సంపూర్ణసమర్పణ ఉండాలి.* ఆమె నీలో పనిచేస్తున్నట్లు నీ మనస్సుకు తెలియాలి. హృదయంలో వేదన కలగాలి. ఆత్మకు స్ఫురించాలి. జీవకణాలలో కూడ ఆమె ఉనికిని పొందాలి. ఆమెయే పనిచేస్తున్నట్లు తెలియాలి. తెర వెనకాల నిల్చొని నీకు తెలియకుండానే ఆమె పనిచేయగలదు అనుకో. కాని జాగృతమై ఆమెతో సజీవమైన సంబంధము కలిగి వున్నప్పటి సంగతి వేరు. నీ *ప్రకృతి అంతా ఆమె చేతిలో వెన్నపూసై పోవాలి. దీని అర్థమేమిటి? మనస్సుయొక్క ప్రమేయం పనికిరాదు.*

ఈ మనస్సుయొక్క సంగతి నీకు తెలియదు. అది అయోమయం. అంధకారబంధురం. దానిది చీకటిబ్రతుకు. దానికి ఎవరైనా హితవు చెప్పినా కూడ అది ఒప్పుకోదు. మార్పు నెదిరిస్తుంది. తనకి తానే శత్రువు. కాని రూపాంతరీకరణానికి ఈ సాకులు ఏవి పనికిరావు.

ప్రాణిక భౌతికాలు పాల్గొనుట

మనిషియొక్క ప్రాణికము మరో మొండిఘటము. అది దాని ఇష్టమొచ్చినట్లు ప్రవర్తిస్తుందే తప్ప దైవప్రేర

ఆకి లొంగదు. తన మొండికోరికలు, దుర్బుద్ధులు తనవి. ఈ విధమైన జడత్వము, తమస్సు మానవుని భౌతికచైతన్యమువలె తన చిన్న చిన్న కోరికలవలయంలో చిక్కుకొని, చీకటిలో గిల గిలా కొట్టుకొంటూ, ఎవరైనా తనకి హితవు చెప్పి, వెలుగును చూపించి తన జడత్వాన్ని పొగొట్టి నిద్రలేపినా కూడ ఒప్పు కోదు. బహిరాంతరంగములలో సమర్పణ ప్రక్రియ నిశ్శేషంగా జరిగినప్పుడు ప్రకృతి కూడ కాఠిన్యము తీరి వెన్నపూసవలె మృదువుగా వుంటుంది. పైనుంచి గంగాప్రవాహమువలె దిగి వస్తున్న జ్ఞానము వెలుగు, శక్తి, సామరస్య సౌందర్యములను నువ్వు గ్రహించుటవలన నీలోని అన్ని విభాగములలోను చేతన మేలుకొంటుంది. ఆఖరికి శరీరం కూడ మేలుకొని తన భౌతిక త్వాన్ని జ్ఞానవంతము చేస్తుంది. *పైనుంచీ, క్రిందినుంచీ అన్ని వైపులనుంచీ కొడుతున్న అతిమానసచైతన్యాన్ని పొంది, అది శరీరంలోకి చొచ్చుకొనిపోగా నువ్వు దివ్యప్రేమానందములతో జలదరించిపోయెదవు.*

(*SABCL* Vol. 25, pp. 36-38)

(ఫిబ్రవరి 2002 'అఖిల' నుండి పుటలు 9-10)

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

24

శ్రీమాతను నువ్వు చర్మచక్షువులతో దర్శించలేవు. నీయందు ఆమె చేయు ప్రక్రియలను అసలే అర్థం చేసుకోలేవు. నీ చైత్య నేత్రము తెరచి చైత్యదృష్టి కలిగినప్పుడే ఆమె కార్యకలపాల లోని అంతరార్థాన్ని చూడగలవు. — సంపాదకుడు

చర్మచక్షువులది మసకదృష్టి. మానవ మనస్సునకు పాక్షికజ్ఞానమే తప్ప పూర్ణజ్ఞానము లేదు. కాని పరాశక్తి (Divine Shakti) అటుల గాదు. *ఆమె అన్ని పరిస్థితులను చక్కగా గమనించి ఎక్కడ ఏది చేయాలో అది చేస్తుంది. అయితే ఇది మనస్సుకు అర్థంకాని విష*

యము. ఆమె ఎప్పుడు ఏ దారి తొక్కుతుందో తెలియదు. ఆ పరాశక్తిది బహుదేవతాముఖత్వము. ఏ దేవతచే ఎప్పుడు ఏ పని చేయిస్తుందో, ఎప్పుడు నిలిపివేస్తుందో, ఎప్పుడు మెరుపు మెరిసినట్లుగా మిరుమిట్లుగొలుపుతూ పని చేస్తుందో, ఎప్పుడు నిశ్చలంగా ఉంటుందో, ఎప్పుడు ఏ సమస్యను ఏ విధంగా పరిష్కరిస్తుందో నీ కర్థం కాదులే. పైనుంచి ఒక వెలుగు క్రిందికి దిగి వచ్చి ఒక్క తృటిలో అనేక కార్యములను ఎటుల నిర్వహించునో అనే విషయము మానవమేధకు అతీతము. ***అందుకని నీ ఆత్మద్వారములను తెరచిపెట్టు. ఆత్మదృష్టితో ఆమెను గమనించు. చైత్యస్ఫూర్తితో ఆమె పనులను గుర్తించు.*** చైత్యనేత్రము మాత్రమే వాటిని గుర్తించగలదు... *కాని నీకొక హెచ్చరిక. కేవలం నీ మనస్సు మీద ఆధారపడ్డావో శ్రీమాత నీ యెదట సాక్షాత్కరించినా కూడ నువ్వు కనుక్కోలేవు. నువ్వు నీ ఆత్మనేత్రంతో చూడాలి. అది మనస్సువలె మోసపోదు. సత్యమును వెంటనే గుర్తిస్తుంది. నువ్వు దివ్యశక్తిని నమ్ముకోవాలి.* నీలో కొన్ని దివ్యాంశములు నీకు తెలియకుండానే లోపల దాగి ఉంటాయి. నువ్వు చేతులు కట్టుకొని నిన్ను శ్రీమాతకు అప్పచెప్పుకున్నప్పుడు ఆమెయే నీలోని దివ్యగుణములను వెలికితీస్తుంది. అప్పుడు నీకు సరియైన దైవస్ఫూర్తి కలిగి నీ మానవప్రకృతి మారి దివ్యప్రకృతిగా పరిణమిస్తుంది. నీలో దివ్యలక్షణాలు ప్రవృద్ధమై నీవు దివ్యమానవునిగా పరిణమించెదవు.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 38-40)

(నవంబరు 2000 'అఖిల' నుండి పుటలు 25-27)

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

నీలోని సకల విభాగములు శ్రీమాతకు ఉన్ముఖమైనప్పుడు ఆమె నీలో నిరాటంకంగా పనిచేయగలదు.

శ్రీఅరవిందులు.

దివ్యజీవనం కొరకు ఆకాంక్ష

1

మన జీవితానికి పరమార్థమేమిటి? భోగభాగ్యములు కానేరవు. అవి మన నిజస్వరూపమును ఆవిష్కరించలేవు. శాశ్వతానంద మును సమకూర్చలేవు. అసలు విషయం 'తత్త్వమసి' మొ॥ మహావాక్యాలలో ఎక్కడో దాగివున్నది. మన బాహ్యజీవితము ఎంత జాంతవికమైనప్పటికి అంతరంగికంగా మనం దివ్యస్వరూ పములమే. దాని నిక్కడ ఆవిష్కరింపజేయాలి.

– సంపాదకుడు

ఒక నైతికవిజయమో లేక భోగభాగ్యములో మానవ జీవిత పర మావధి కానేరవు. మన నిజమైన అస్తిత్వంలోకి, పరమాత్మ అస్తి త్వంలోకి, సర్వోత్కృష్టమైన, విశ్వజనీన అస్తిత్వంలోకి, చైతన్యం లోకి, ఆనందంలోకి, సత్-చిత్-ఆనందశిఖరాల వరకు ఎదగడమే మన లక్ష్యం కావాలి.

మన జీవితం ఆ 'అస్తిత్వం' పై ఆధారపడి వుంది. మనలో క్రమానుగతంగా పరిణమిస్తున్నది అదే. ఆ 'అస్తిత్వం' నుండి ప్రభవించిన అస్తిత్వం మనం. ఆ 'చైతన్యం' నుండి ఆవిర్భవించిన చైతన్యం మనం. ఆ చిత్‌శక్తినుండి వచ్చిన శక్తి మనం – చైత న్యపు ఆనందప్రజ్వలిత సంకల్పం (will-to-delight), చైతన్యపు ఆనందప్రవాహం, ఆ 'ఆనందం' నుండి ప్రభవించిన శక్తిమయ ఆనందం. మన అస్తిత్వానికి మూలతత్త్వం అదే. ఈ సృష్టిలో మన ఉపరితల స్వరూపం అది గాదు. అజ్ఞానసమాహారంగా మారిన తప్పు అనువాదం అది. భగవత్ అస్తిత్వం వైపు తిరిగి "అదే నేను" (That am I) అని పలికే ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వం మన లోని "నేను" కాదు. మన మనస్తత్వం ఆ ఆధ్యాత్మిక చేతన కాదు. మన బుద్ధి ఆ చైతన్యశక్తి కాదు. మన సుఖదుఃఖాలు, మన అత్యున్నత సంభోగాలు, హర్షాతిరేకాలు ఆ చైతన్యపు ఆనందం కాదు. మన ఉపరితలంపై మనం ఆత్మగా చెలామణి అవుతున్న

అహం. జ్ఞానంగా మారే అజ్ఞానం. నిజమైన శక్తివైపు శ్రమించే బుద్ధి. అస్తిత్వపు ఆనందాన్ని అన్వేషించే కోరిక. అహాన్ని అధిగమించి, మన నిజమైన ఆత్మగా మారడం, మన అసలు అస్తిత్వం విషయంలో ఎరుకతో వుండడం, మన అస్తిత్వంలోని నిజమైన ఆనందాన్ని పొందడం – అదే ఈ పృథ్విపై మన జీవిత అంతిమ పరమార్థం. మన వ్యక్తిగత, ప్రాపంచిక అస్తిత్వం వెనుక నిక్షిప్తమైన నిగూఢ పారమార్థిక ప్రాభవం అదే.

(*SABCL* Vol. 19, pp. 685-86)

2

పరిణామక్రమంలో మానవుడు నేడు మకుటస్థానంలో వున్నాడు. కాబట్టి తదుపరి స్థాయిని గురించి విచారించవలసి వున్నది. ఈ సృష్టి గమనాన్ని ఎరిగి దానితో సహకరించటం అతని విధి. అప్పుడతను దివ్యమానవుని ఆవిర్భావమునకు దోహదము చేసినవాడవుతాడు. మనము కూడ ఈ పిలుపుని వినిపించుకొని తగనుగుణంగా స్పందించెదము గాక!

– సంపాదకుడు

ఒక మహాసత్యచైతన్యం వున్నదని వేదం ప్రవచించింది. దానికే నేను.అతిమనస్సు (supermind) అని పేరు పెట్టాను. ఇది జ్ఞానాన్ని (విద్య) కలిగి వుంటుంది. దానిని వేరే అన్వేషించనవసరము లేదు. ఆ జ్ఞానాన్ని నిరంతరం పోగొట్టుకోవలసిన అవసరం లేదు. మనోమయపురుమనికి అతీతంగా విజ్ఞానమయపురుమడున్నట్లు ఒక ఉపనిషత్తులో చెప్పబడింది. ఆ విజ్ఞానమయపురుమని లోనికి ఆత్మ అధిరోహించి తద్వారా ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వపు పరిపూర్ణ ఆనందాన్ని సిద్ధింపచేసుకోవలసి యున్నది. ప్రకృతిలో తదుపరి పరిణామసోపానంగా దానిని సాధించినట్లయితే, అప్పుడు ప్రకృతి సఫలీకృతం చెందుతుంది[1]. ఈ భూమి మీదనే (ఇహైవ) ఈ

---

[1] God found in Nature, Nature fufilled in God. – *Savitri*

శరీరంలోనే లేదా పరిపూర్ణత్వం చెందిన ఈ శరీరంలోనే పరిపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక జీవితం సిద్ధిస్తుంది. భూమిపై దివ్యజీవనం సాధ్యమేనని మనం చెప్పవచ్చును. పరిపూర్ణత్వం గూర్చి మానవాళి కన్న కలలు సిద్ధిస్తాయి. అదే సమయంలో, అనేక మతాలు, క్రాంతిదర్శులు, ద్రష్టలు, మేధావులు కన్న కలలు నెరవేరుతాయి.

పరమోన్నత పరమాత్మ వైపు మానవాత్మ అధిరోహణం ఆత్మయొక్క అత్యున్నత లక్ష్యం, ఆవశ్యకత. ఎందుకంటే అదే పరమోత్కృష్ట సత్యం, యథార్థం. అయితే పరమాత్మ, ఆయన శక్తులు ప్రపంచంలోకి అవరోహించడం కూడా సాధ్యమే. ఈ భౌతికప్రపంచ అస్తిత్వానికి కూడా ఓ పరమార్థం వుందని ఆ అవరోహణ నిరూపిస్తున్నది. ఈ సృష్టికి ఒక దివ్యప్రయోజనం అది ప్రసాదిస్తుంది. ఈ సృష్టి చిక్కుప్రశ్నను పరిష్కరిస్తుంది. అత్యున్నతమైన, అతివిశాలమైన ఆదర్శం అన్వేషణలో ప్రాక్, పశ్చిమాల మధ్య అనుసంధానం సాధించవచ్చును. పరమాత్మ జడపదార్థాన్ని తన పరిష్వంగంలోకి తీసుకుంటుంది. జడపదార్థం కూడా సర్వవస్తురాశిలోని తనదైన నిజమైన వాస్తవాన్ని, అంతర్నిగూఢ వాస్తవాన్ని పరమాత్మలో దర్శిస్తుంది.

(*SABCL* Vol. 26, pp. 415-16)

3

దివ్యజీవనమనగా మానవజీవితాన్ని నిరసించటమనే అపోహ కొందరిలో వున్నది. వానరము కంటె నరుడు తీసిపోడు గదా! అలాగే రేపటి మానవుడు నేటి మానవుని కంటె తీసిపోడు సరికదా దివ్యమానవునిగా అలరారుతాడు. దివ్యమానసముతో దివ్యదేహముతో భాసిస్తాడు. — సంపాదకుడు

దివ్యీకరణమనగా మానవలక్షణాల విధ్వంసం కాదు; వాటిని కూడా తనలో కలుపుకుని, వాటి పరిపూర్ణత్వానికి దారి చూపడం, వాటి సంపూర్ణశక్తి, ఆనందాలవైపు పూర్ణత్వం, ప్రక్షాళన ద్వారా

ఉద్ధరించడం. మొత్తం పృథ్వీ జీవనాన్ని దాని పూర్తి శక్తి, ఆనం దాల వైపు సముద్ధరించడం అన్న మాట. జీవన దివ్యీకరణ అంటే నిజానికి మరింత మహనీయమైన జీవనకళ. అహంకారం, అజ్ఞానంతో కూడిన ఇప్పటి జీవనకళ క్షుద్రమైనది. అపరిపూర్ణమై నది, నికృష్టమైనది. (క్రింది స్థాయిలోని కళ, సంగీతం, సాహిత్య రూపాలవంటివి. అదే సామాన్య మానవమనస్సుకు, ప్రాణికానికి ఎంతో ఆకర్షణీయంగా కనిపిస్తాయి). ఆధ్యాత్మిక, చైత్యపురుష వికాసం ద్వారా, ఉన్మీలనం ద్వారా అది తన నిజమైన పరిపూ ర్ణత్వం అందుకోగలదు. *భగవత్ మహత్ జ్యోతిర్నివహంలో, అగ్నిజ్వాలలో దానిని ముంచెత్తడంవల్లనే అది సాధ్యపడుతుంది.* అప్పుడే దాని చుట్టూ ఆవరించిన దట్టమైన చట్రము కరిగిపోయి, నిజమైన కాంతివంతమైన స్వర్ణలోహంగా మారుతుంది.

దురదృష్టవశాత్తూ ఇందుకు కనరాని, కఠినమైన ప్రతిఘ టన ఎదురవుతుంది.

ఇదే యోగసాధనలో వ్యతిరేక అంశం. దారికి అడ్డుగా నిలిచే వాటిని తిరస్కరించాలి. ఈ క్షుద్రమైన, నిరుపయోగమైన రూపాలు అదృశ్యమయ్యేలా వత్తిడి తేవాలి. ఉపయోగకరమైన, కాని అపరిపూర్ణమైన, వైకల్యం చెందిన రూపాలపై తిరిగి సక్రమ మార్గంలో ప్రవేశపెట్టడానికి వత్తిడి తేవాలి. ఈ పూర్ణయోగ ప్రక్రియ జీవితాన్ని త్రోసిపుచ్చడం కాదు. భగవంతునికి, సాధకులకు మధ్య సాన్నిహిత్యాన్ని త్రోసిపుచ్చడమూ కాదు. భౌతికభూమికలలోను, ఇతరభూమికలలోను భగవంతునితో అత్యంతప్రగాఢమైన సాన్ని హిత్యాన్ని, సాయుజ్యాన్ని కలిగియుండడమే ఈ పూర్ణయోగ లక్ష్యం. జీవితంలో ఆనందాన్ని, నిండుతనాన్ని, భగవత్ విశాల జీవనవికాసం పొందడమే ఈ యోగపు పరమావధి.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 125-26)

4

నేటివరకు జరిగిన పరిణామ కార్యక్రమము యుగయుగాల పర్యంతము ప్రకృతి జరిపే నత్తనడకన సాగింది. కాని ఇప్పుడు మానవుడు ఆవిర్భవించాడు కనుక అది వేగం పుంజుకుంటుంది. అతనిని ప్రేరేపించి అతని సహకారంతో ఎగురుతూ, గెంతుతూ ముందుకు సాగిపోతుంది. — *సంపాదకుడు*

మనిషిలో ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్ష అంతర్గతంగా, సహజసిద్ధంగా వుంది. మృగానికి లేని లక్షణం అతనిలో వుంది. తనలోని అపరిపూర్ణత్వం, పరిమితుల గూర్చి ఎరుక అతనిలో వుంది. ప్రస్తుతం తను వున్న స్థితికి అతీతంగా దేనినో సాధించాలన్న వేదన అతనిలో వుంది. మనిషిలోని ఎరుకతో కూడిన ఆకాంక్ష, ఉద్దేశ్యం, సంకల్పం, అన్వేషణ ద్వారా కాకుండా, అవచేతన, అంతస్థలీయం (subconscious, subliminal) ద్వారా ప్రకృతి స్వయంచలిత ప్రక్రియ ద్వారా – భౌతికపదార్థ జగత్తులో ఆలోచించే మనస్సు అవతరణ వరకు పరిణామం సంభవించింది. దీనికి కారణం అచేతన నుండి పరిణామం ప్రారంభమైంది. జీవిలోని ఎరుకతో కూడిన, ప్రకృతి కార్యకలాపాలలో పాల్గొనగల వ్యష్టి సంకల్పం ద్వారా పనిచేసే రహస్యచేతన అచేతననుండి వెలువడలేదు. కాని మనిషిలో అవసరమైన మార్పు చేయబడింది. మనిషి మేల్కొని, తానెవరో ఎరుక వహించి వున్నాడు. అభివృద్ధి చెందడానికి, జ్ఞానంతో వికాసం పొందడానికి, ఆంతరంగిక జీవనాన్ని ప్రగాఢతరం చేసుకోడానికి, బాహ్యజీవనాన్ని విస్తరింపచేసుకోడానికి, తన ప్రకృతిలోని శక్తులను పెంపొందించుకోడానికి తగిన సంకల్పం మనోమయభూమికలో అభివ్యక్తం అయింది. తనకు మించిన ఉన్నత శ్రేణిలోని చైతన్యం ఉండవచ్చునని అతను గ్రహించాడు. అతని మనస్సు, జీవితం పొరలలో ఎక్కడో పరిణామగతమైన తీవ్ర ఆకాంక్ష, తృష్ణ (oestrus) తనను అధిగమించిపోవాలన్న అభీప్స అతనిలో బలీయంగా పాదుకుంది; అతనిలో విస్పష్టంగా అభివ్య

క్తమయింది. తనలో ఆత్మ వుందనే స్పృహ అతనికి గట్టిగా కలిగింది. పరమాత్మను కనుగొన్నాడు. తనలోని ఆత్మ విశ్వమంతటా పరివ్యాప్తమైనదని గ్రహించాడు. అవచేతనాత్మక పరిణామం కాకుండా చైతన్య ప్రదీప్తమైన పరిణామం అతనిలో కొనసాగే భావన రూఢి అయి, ఆచరణయోగ్యం అయింది. అతనిలోని ఈ ఆకాంక్షను, అనుస్యూతంగా చేస్తున్న ప్రయత్నాన్ని తిలకిస్తే జీవనసాఫల్యానికి మరింత ఉన్నత సోపానం నిర్మించవచ్చు. మరింత ఉన్నత శ్రేణికి చెందిన చైతన్యం ఆవిర్భవించవచ్చునన్న ప్రకృతి సంకల్పం నెరవేరే సూచనలు కానవస్తున్నాయి.

(*SABCL* Vol. 19, p. 843)

అనువాదం: యజ్ఞన్న

చంపక్‌లాల్‌కి శ్రీఅరవిందులు ఇచ్చిన మంత్రము

ఓం శ్రీఅరవింద మీరా

నా మనస్సును, హృదయమును జీవిత కవాటములను తెరిపించి నీ వెలుగు, ప్రేమ, శక్తులను నాలోనికి ప్రసరింపజేయుము. సమస్త వస్తుజాలమునందు నేను దైవమునే చూచునట్లు అనుగ్రహింపుము.

శ్రీఅరవిందుల వివరణ: ఇదిగో పేర్లతో సమకూర్చిన ఓ మంత్రాన్ని నీకు రాసిపెట్టాను. దీనితో నీ కష్టాలను అధిగమించి అంతరంగికంగా దిట్టమైన పునాది వేసుకోవగలవని నమ్ముతాను.

(*SABCL* Vol. 26, p. 512)

అనుబంధం:

1

ఆశ్రమవాసి ఉదార్ పింటో శ్రీమాతను అడిగి తెలుసుకున్న సాధనావిశేషాలు.

నేను 1937 లో శ్రీఅరవిందుల ఆశ్రమంలో చేరాను. అప్పట్నుంచి యోగం మీద శ్రీఅరవిందులు వ్రాసిన అద్భుతమైన పుస్తకములు చదివి వారి యోగాన్ని చేయడానికి సాధ్యమైనంత ప్రయత్నం చేసాను. కానీ 25 సంవత్సరముల తర్వాత గూడ యోగంలో నెనెక్కడున్నానో నాకు రూఢిగా తెలియలేదు. తర్వాత ఒక రోజు "నేను యోగం సరిగా చేస్తున్నానా?" అని మన స్వీట్ మదర్‌ని అడిగాను. నేను చేస్తున్నదంతా తప్పని ఆమె చెప్పినప్పుడు నేనాశ్చర్యబోయాను. కలవరపడ్డాను. నేనేం చేయాలి? అని ఆమెను వేడుకున్నాను. చిరునవ్వుతో ఆమె "యోగాన్ని నువ్వే చెయ్యాలని ఎందుకనుకుంటున్నావు? అదే నీ పొరపాటు" "మరి నేను ఏం చేయాలి?" అని అడిగినదానికి జవాబుగా ఆమె "నీ కోసం నేను యోగం చేస్తాను. నీ కోసం నన్ను యోగం చెయ్యనీ. నీ పని సులభతరం చేయుటకే నేను ఈ భూమి మీదకు వచ్చాను. నీవు ఎందుకు ప్రయత్నం చేయడం, అది చేయడానికి నేను ఇక్కడ ఉన్నప్పుడు?" అయితే నా పాత్ర ఏమిటని అడిగిన దానికి జవాబుగా ఆమె "నిన్ను నాకు సమర్పించుకో, అప్పుడు అంతా నేనే నీకు చేసిపెడ్తాను. నా కోసం నీవు చేస్తూవున్న పనిని కొనసాగించటమే నీ వంతు. నీ సాధనను నన్ను చేసిపెట్టనివ్వు. అంతే."

కాని శ్రీమాతకు సమర్పించుకోవటము మాటలలో చెప్పేటంత సులువైన విషయం కాదని మెల్ల మెల్లగా అర్థమైంది నాకు. అది కష్టతరమైనదని తెల్సింది. మళ్లీ ఆమెనే అడిగాను, ఎలా చేయాలి సమర్పణ? అని. "ప్రొద్దున నీవు లేచిన తర్వాత ఏమి చేస్తావు?" అని ఆమె అడిగారు. అందరూ చేసే కార్యక్రమాల్నే

నేనూ చేస్తాను అని అన్నాను. కాని ఆమె నన్ను వివరంగా చెప్పమని కోరారు. పళ్లు తోముకుంటాను అని చెప్పాను. అయితే ఆమె అడిగారు: నీ పళ్లను శుభ్రపరుస్తున్నప్పుడు ఏమైనా ఆలోచిస్తావా లేక కలలు కంటావా? అని. ఇది చాలా మామూలు విషయం. ఈ విషయమై ఆలోచించనవసరం లేదు. కలలు కననవసరము లేదు అని అన్నాను. అప్పుడు ఆమె ఇలా అన్నారు. నాతో కలిసి నీవు నీ పళ్లను శుభ్రపరుచుకో, ఆ క్షణంలో నేను నీ ఎదుటనే ఉన్నాననే మనోభావనతో, మన ఇద్దరం కలిసి పళ్ళను శుభ్రపరుద్దాం. నీతో నా ఉనికిని నీవు అనుభవించు. నీవు చేస్తున్న పనులను నీతో కలిసి నన్ను కూడా చేయనీ. నాతో మాట్లాడు. నీవు చేసే పనులను ఇంకా బాగా చేయుటకు నాతో చర్చించు. నీవు భోజనం చేసేటప్పుడు తింటున్నదానిని మనిద్దరం కలిసి దాని అద్భుతమైన రుచిని ఆస్వాదిద్దాం. ఒక రొట్టముక్కనైనా సరే నాతో కలిసి తిన్నట్లైతే అదెంత రుచిగా వుంటుందో చూడు.

ముఖ్యంగా ఆమె చెప్పేదిది – చిన్నవిషయమైనా సరే, పెద్దవిషయమైనా సరే ఆమెతో సంబంధం తెగిపోయే పని ఏదీ చెయ్యకూడదు. నిరంతరం ఆమెకు సమర్పించుకుంటూ ఆమె రాకకు మన కవాటములు తెరచి వుంచాలి.

శ్రీమాత విస్ఫులింగము మనందరిలోను వున్నది – మన మామెకు సమర్పించుకుండేందుకు ఎక్కువ దూరం పోనక్కర్లేదు.

(జూలై 1995 *AIM* నుండి, pp. 33-34)

అనువాదం: త్రివేణి

నీలోని అణువణువూ ప్రశాంతమైనప్పుడు శ్రీమాత అనంతచైతన్యము నీకు తెలియవస్తుంది.

శ్రీఅరవిందులు

2

ఆశ్రమవాసి జనీనా స్ట్రోకా తన స్నేహితురాలికి 1957-58 ప్రాంతంలో రాసిన ఉత్తరాలలోని కొన్ని విషయములు.

"నేటి ఉదయము ఆమె నా హృదయములో ఉన్నట్లు గుర్తించితిని. ఎంతో వైభవంగా ఆమె ఉన్నది. సందేహము లేదు. తన ఇంట్లో వున్నట్లుగానే ఆమె నాలో వుండి మందస్మితయై నాలో పనిచేస్తున్నది. నేనేం చేయాలి అని ఆమె నడిగాను. ఏమి చేయనక్కర్లేదు. మనస్సులో ఆమెకు సాష్టాంగపడి, నాలో ఆమె చేయు ప్రక్రియలను ఊరికే చూస్తూ కూర్చోటమే నా పని. ఇక నుంచి నా ప్రవర్తనలో ఎంతో మార్పు – ఏ పని చేసినా కూడ అందులో ఒక విశిష్టత ఒకానొక సౌకుమార్యత. ఎందుకంటే ఆమెయే ఈ శరీరంలో నివసిస్తోంది. *ఈ శరీరవాసి అయిన ఆమెను ఎంతో ప్రేమతో ఎంతో జాగ్రత్తగా చూడాలి.*

"నేనీ ఇంట్లోంచి నిష్క్రమించవలసిన సమయమాసన్నమై నట్లు ఆమె నాకు చెప్పింది. ఈ దేహము తన సొంతమే అను కుండే ఈ మనిషిని (నన్ను) ఇన్నాళ్లు ఆమె భరించింది. నేనెంత మూర్ఖంగా ప్రవర్తించినా ఏమి అనలేదు. కాని ఇక చాలు అని ఆమె నాకు గట్టిగా చెప్పింది. తనకి నేను ఎలా అడ్డుతగుల్తు న్నానో చూపించింది. నేను చేసే ప్రతి పనిని నా ప్రమేయంతో ఎలా పాడుచేస్తున్నానో చూపించింది. వ్యాయామము, రోడ్డు మీద నడవటం, ఇతరులతో ప్రవర్తన, పనులు, చిత్రలేఖనం... ఒకటేమిటి సమస్తమైన విషయాలను గురించి ఒక టీచరువలె ముద్దుగా నన్ను దగ్గరకు తీసుకొని ఎంతో ప్రేమతో, ఓపికగా పాఠాలు నేర్పింది. నా కివాళ మరో విషయం తెలిసింది. నేనా మెకు సాష్టాంగదండప్రణామము లాచరిస్తున్నట్లు నా నిరంతరా నుభూతి అయిపోయింది.

"పొద్దున లేచినప్పటినుంచి రాత్రి పడుకుండేంతవరకు నాతో మాట్లాడుతూ నన్ను గాఢంగా ప్రేమించే ఒక నేస్తము,

ఒక ఉపాధ్యాయిని వున్నప్పుడు నా కంతకంటే ఏం కావాలి? నా జీవితమంతా మారిపోయి ఎంతో పవిత్రము, సత్యము, సరళము అవుతోంది. నా ఆలోచనలు మాయమయిపోయినాయి. అంతా ఒక పవిత్రమైన ప్రశాంతత".

"మన మనస్సు ఎంత ఘోరమైన బరువుమోతో ఇప్పుడు నా కర్థమౌతోంది. నన్ను ఆ బాధనుండి తప్పించమని నిరంతరం ఆమెను వేడుకొంటున్నాను.

"నా జీవితమంతా ఎన్ని పనికిరాని ఆలోచనలు వచ్చి నా ప్రాణం తీసినయ్యో! 'ఇప్పుడేం చెయ్యాలి' 'ఆ తరువాత ఏం జరగబోతోంది'. ఎన్ని వ్యర్థమైన ఆలోచనలు కలుగుతాయో నా కిప్పుడు అర్థమౌతోంది. 'నిన్ను నీవు వృథా చేసుకోవద్దు, విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తించవద్దు' అని ఆమె ఎందుకు చెప్పేదో నాకిప్పుడు తెలుస్తోంది. ఆలోచనల వలయంలో పడి గిలగిలా తన్నుకుండే బదులు ఆవిడ వైపు తిరిగి నిన్ను నీ వ్యవహారాన్ని సర్వ సమర్పణ కావించుకోవాలి.

"ఇక నేను నా యోగాన్ని గురించిగాని, అభివృద్ధిని గురించిగాని ఆలోచించటం మానేసాను. ఆమె నాయందు చేసే ప్రక్రియలను నేను తెలుసుకోవాలని నా ఏకైక ఆకాంక్ష. ప్రతి చిన్న విషయాన్ని ఆమె కర్పించటం మరచిపోకూడదు. నే నామెతో ఏకమైపోవాలి. నేనామెకు వశమైపోయెదను.

"ఆమెకు ఇవ్వవలసినది నాలో చాలా వున్నది. ఇప్పుడు ఇది, ఆ తర్వాత అది. ఈ విధంగా ఇచ్చుకుంటూపోయాక ఇక నాలో కొంచెమే మిగిలివున్నది. దాన్ని కూడ ఇచ్చేస్తే ఇక మరీ కొంచెమే మిగిలివుంటుంది. ఆఖరు కింక నాలో ఏమి మిగలదు. ఎందుకంటె అంతా ఆమె తీసేసుకొని వుంటుంది. 'Supreme Love which knows everything, can do everything' అని ఆమె అన్నారు. అటువంటప్పుడు ఇంకా 'నేను, నాది' అనుకోటము అపరాధము, మూర్ఖత్వమూను".

"Now in everyday life I have to practise: It is Thou who wilt speak, who wilt walk, who wilt think, who wilt draw... who will do everything."

అనువాదం: ఆర్. లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

సమాచార పత్రం

15 ఆగస్టు శ్రీఅరవిందుల 131 జన్మదినోత్సవము.

"To the hill-tops of silence from over the infinite sea,
Golden he came,
Armed with the flame,
Looked on the world that his greatness and passion must free"

(*Collected Poems of Sri Aurobindo*, p. 615)

డెహారాడూన్ (ఉత్తరాంచల్) శాఖవారు 'The role of youth in the Resurgence of Indian Ethos in the Modern Times' అనే విషయముపై 2 మే 2003 నాడు ఒక సదస్సును నిర్వహించిరి.

మధుర కేంద్రములో కుమారి లక్ష్మీప్రియ బాలక్రిష్ణన్‌గారు Creative meditation session through art అనే ఒక కార్యక్రమమును 10 మే నాడు నిర్వహించిరి. 18 మే నాడు స్త్రీలకు, పురుషులకు వ్యాయామ తరగతులు నిర్వహించబడినవి.

కరీంపూర్ (పశ్చిమ బెంగాలు) కేంద్రమువారు 30 మార్చి 2003 నాడు నిర్వహించిన ఒక కార్యక్రమములో 200 మంది పాల్గొనిరి. భక్తులు 'మాతృ ప్రణామ్' అనే సాంస్కృతిక కార్యక్రమాన్ని ప్రదర్శించిరి.